

Više od dana dobre vježbe

»Što?« Papá je pogledao ženu. »O, da.«
»Mislim da bismo joj trebali to reći!« rekao je Ismael.
»Pa, moramo požuriti kući. Mamá nas čeka«, Papá je rekao.
Ismael je gledao ženu kako briše svoje čelo. Osjećaj da porazgovara s njom postao je snažniji.
»Doista mislim da bismo trebali«, rekao je. Uzeo je Papu za ruku i prišao joj.
»Dobro jutro, gospođo«, rekao je Ismael mahnuvši. Žena nije digla pogled. »Što želiš?«

Ismael je mogao vidjeti da nije bila baš sretna. No to ga nije zaustavilo. »Htio sam vam reći da radite odličan posao!«

Ovog ga je puta žena pogledala.

Ismael se nasmiješio. »Hvala vam što se brinete o parku!«

Žena se nasmiješila. »Hvala ti«, rekla je. Tada se njezin osmijeh još više rastegnuo. »Hvala ti jako puno.«

Ismael se osjećao sretno dok je hodao kući s Papom.

»Mislim da joj je ono što si rekao bilo važno«, rekao je Papá. »Drago mi je da si poslušao osjećaj koji si imao.«

»I meni.« Ismael je promislio na trenutak. Zatim je upitao: »Misliš li da je to bio Duh Sveti?«

Papá je kimnuo. »Ponekad nam Duh Sveti daje misao da pomognemo nekome. I upravo i to učinio.«

Ismael se nasmiješio. Razgovor s gospođom bila je samo mala stvar, no on joj je uljepšao dan. Slušanje Duha Svetoga uljepšalo je i njegov dan! ●

Carolina Maldonado Leyes
(Temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u Boliviji.

Ismael se nasmiješio kada je izašao van na sunce. On i Papá [tata] išli su u park. Dok su hodali, Ismael je držao Papínu ruku i nosio svoju nogometnu loptu. Ismael je volio provoditi vrijeme s Papom – posebice kada su igrali nogomet!

Kada su došli u park, Ismael je pogledao unaokolo. Gospođa je plijevala korov u blizini nogometnog terena. Obitelj je hodala po nogostupu. No nitko se nije igrao na nogometnom igralištu. Ismael i Papá imali bi puno mjesta za vježbanje!

»Spreman za igru?« Papá je upitao.

»Da!« Ismael je potrčao najbrže što je mogao na igralište. Vježbao je cik cak vježbe, kaznene udarce i udarce iz kuta.

Papá je snažno udario loptu. Preletjela je iznad Ismaelove glave!

»Ja ću je donijeti«, rekao je Ismael. Otrčao je do ugla igrališta i uzeo loptu. Vidio je da gospođa još uvijek kopa po zemlji. Izgledala je umorno.

Sad ću je biti golman«, javio je Papá. »Vidi možeš li zabit!«

Ismael je uzeo zalet i udario loptu prema голу. Papá je posegnuo da je zaustavi, ali ju je zamalo promašio.

»Gooooo!« Ismael je navijao kada je lopta pogodila mrežu.

Ubrzo je prošao cijeli sat. »Vrijeme je da idemo kući«, rekao je Papá.

Ismael se osvrnuo prema ženi koja je plijevala korov. *Rad na suncu nije toliko zabavan kao igranje nogometa*, pomislio je. Htio ju je razveseliti. Tada je dobio ideju.

»Papá, ne misliš li da ta gospođa radi dobar posao?« upitao je.

